

БЕКСТВО

Боје пољима разливане,
даљине ехом шушкавим
озвучене.

Дозиви се од слушних
шкољки одбијају,
тишину куће
не ремете.

Цигарета неупаљена,
оловка чека
новог власника.

Прогнозе нису
увек могуће.

Из затченог стања
треба побећи.

НЕПОВРАТ

Нема и посустала
пратила сам кола
црња од гаврана.

Вриштала је помисао
на време долазеће.

Одзива није било.
Творац га је оставио
без одјека.

У том правцу
нерадо идем,
сећање не могу да зауздам.

Можда ћу и ја
отићи истим путем,
колима црњим
од гаврана,
кад дође време за неповрат.

ПИТАЊЕ

Какво је то питање шта ћу тамо
кад вас више не буде било?
Сувише је себично и увредљиво,
неочекивано, незаслужено.

Пожелићу можда да обришем
прашину заборава,
да дигнем завесе
са позорнице ћутања.
Пожелићу можда, као некад,
да загазим у надошле потоке
после кише пролећне,
да испод сувог лишћа,
потражим бабино уво,
као вешт пас тартуфе.
Пожелићу можда да помиришем
рузмарин који годинама
породичне сватове кити,
да посетим почивалиште
својих предака.

Какво је то питање шта ћу тамо
кад вас више не буде било
тамо где су остали
моји први кораци,
одједи изговорених првих речи
и невештих стихова удварача,
тамо где је остало сећање
на безбрижност.